HISTORIA - ESZTERRÓL

~~P. O. kung.~~

~~117.~~

Lukl I.

131.

(Cím. hiányz.; A_2 lev. csonka.)

Nem hű ámlap!

Ester dolga.

(Eszter
Éneke).

Colosvárott,
1577.
Heltai Gáspárné.

OSZK

P. O. hung. 117

Anonymus. 3825/4 1577.

EGy ſent feiedelem eſes aſſonról,
Léſen ennękem Perſa Királynéról,
nagi aſsonioc peldát vegienec arról
Kic lehétnec Iſten után gyamolúl.
Szántalan bűnéuel Iſtent buſita,
Sido nemzet kit Iſten ſanyargata,
Oſſagokból vgyan mind ki puſtita,
Soc vdegen nemzet kőſt nyomorgata.
Elben Perſiában vala nagy ſocka,
Király lako helye nagy város Suſa,
Artoxerxes Királynac ot vduara,
Kinec kęt eſtendő hogy koronázua.
Sido wrſi tőb wrac kőſt vduarba,
Mordokai ackor egy álmot lata,
Kialtás menydőrgés nagy zay indula,
Főld meg indult nagy haboru mind rayta.
Fel tamat kęt nagi Sarkáy hogi meg vió.
Szörnyű ſűuőltésbe mind kette vagyon,
Minden nemzet hadra kéſsült ſauoko
Hogy à Szentec ſeregére hartzoily
Ezen nap fénye világa el veſe
Az ſent nemzet ezen igen meg
Koſte czac nagy iai ſo oly i
Mert mind ez világ ő rea ve
Iſtenhőz eſénec ki me
Egy forrásból im egy na

A M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRÁBÓL

A M. N. MUZEUM KÖNYV-TÁRA

Hiſtória Eſtről Kol: 1577.
ausk: anonymo.

Világ lőn mert az nap ßépen fel kele,
Az nyomorult nép feyét fel emele.
Ez álmot Mordokai nem ęrthete,
Noha elmeyét rayta igen vete,
Iſten tanaczánac azért itile,
Vária iőuendőbe benne mi kelne.
Dolgaban hiű, vigyáz Kirallya mellet,
Titkony kęt wr Kiralyra őßue beßéllet.
El akariác veßteni Artoxerxeſt,
Kit Mordokai bizonnyal meg ęrtet.
Eßt Királynac hamar ő meg ielente,
Tőruény vtán kęt Wr fán hala czűgge,
Mordokainac Király meg kőßene,
Sockal meg tißtele őt fellyeb viue.
Leuélbenis irata nagy io tetét,
Ne lenne ez vtán is el feleitet,
Kit egy Wr Aman oly igen nehezlet
Hogy Mordokait veßni ßanta azért.
Egy kedue iőt Artoxerxes Kiralynac,
Nagy lakáſt ßerze mind az nagy Wraknac,
[illegible] hatalmat ielenté azoknac,
[illegible]uan napig friſsen lakozánac.
[illegible]agiból fő fő emberec,
[illegible]rállyal addig lőnec,
[illegible]a város népénec.
[illegible]odognac ßegénnec.

Az lakás egy ßép kertben város mellet,
Minden drága kőßülettel ßerzetet,
Király boráual tartánac ot mindent,
Ki mint akar inni vgy attác tőruént.
Sźerzet Királyné is egy vig őrömet,
Vaſti neue Aßßonyokat be intet,
Heted napya lakáſnac már hogy el iőt,
Király vendégihőz mutata keduét.
Sźolita hęt Hopmeſteret valaßta,
Aßßont vendég kőßße kéuánta hyia,
Iőne ßépen, lenne feyében Corona,
Hogy ßép hőlgyét, látna az ő orßága.
Oly dolog Aßßonynépekben az termet,
Czoda mint keuéllyiti meg az embert,
Király ßauára Vaſti nem emelkedet,
Mert vendégitől moſt ő is nem mehet.
Nagy haragya lőn Királynac aßßonra,
Tőruént tegyenec ra Wraknac hagya,
Kiraly Hopmeſtere és fő tanacza,
Az Sententiát Aßßonra ki monda.
Im ęrti felſęged Aßßonyunc dolgát,
Kiuel férti nem czac méltoſágodat,
De meg gyalaßta mindenic ortzaiát,
Kic felſęged vtán biriuc magunkat.
Neiűnc az lakasban mind vęlle vadnac.
Aßßonyunc valaßtételét mind hallyác,

Minden orßágidban eßt ők meg mongyác,
Mert iól tudgyuc nyelueket Aßßonyoknac.
Ezent fogyác nękűnc is czelekedni,
Gonoß pelda olly an fog el teriedni,
Sőt minden nemzetec kezdic hallani,
Wrokat azoc ſem kezdig bőczűlni.
Minękűnc és az tőruénnec igy tetzic,
Hogy ha felſégednec is ionac tetzic,
Sękiből aßßonyunc maid ki vetkezzéc,
Valaki ęrdemli abba vltęſéc,
Sauát keuélyſégét Aßßonyoc hallyác,
Azért bűntetéſét is maid had tudgyác,
Tißteſsége már ne legyen aßßonnac,
Póra tegyed rólla hogy tanóllyanac.
Ez tőruént felſéged meg is iraſsa,
Orßágodban vgyan el hordoztaſsa,
Segény, kazdag aßßony wrát halgaſsa,
Mert mélto bűntetéſe léz aßt tudgya.
Tetzéc az Királynac ez Sententia,
Kit minden orßágiban hordoztata,
Wrához minden ház népe halgatna.
Segény bodog aßßony ßauát fogadna.
Immár Vaſti czac egy kőz aßßony vala,
Királynac tanaczi igy ßólnac vala,
Kereſsenec ha felſeged akaria,
Sép ßűzeket ennyi ſoc orßagidba.

Termete io vólta tetzic mellyiknec,
Vaſti helyet legyen te felſégednec,
Ez beßéd Királynac oly igen tetzéc,
Erre gongya lőn vduara népénec.
Suſaban lakic Király varoſsában,
Mordokai ßido nemzet mint mondám,
Egy battya leanya nagy áruaſágban,
Kit Mordokai tart nagy gyengen dragán.
Eſter neue ßép nemes modon tarttya,
Leany igen ßép termet kegyes ortza,
Tőb ßűzec kőßt ötet vittéc vduarba,
Leg ßebbiknec Hopmeſter eßt találа.
Gyorſan ßolgalokat ßerze mellęie,
Fereßtete mindenképpen ßepitę,
Kilőn ſoc ßép leant tart ekeſitue,
Hogy Kiralyhoz olykor eggyenként vigye.
Io ideig fereßtete ruháza,
Mint oly felſég házaſit ßépen tarta,
Draga olayal teſteket moſattya,
Mint kellyenec Királynac vgy oktattya.
Telęc ez dolognac már eßtendeie,
Királynac hól eggyet hól máſt be viue,
Kit ki kűld aßt hiuatlan nem viſi be,
Egykor Eſtert az rend ßerent viue be.
Serete mindennęi inkáb az leánt,
Király azért feiében tőn Coronát,

Vaſtit el feleite tartya vduarát,
Wrakhoz orſághoz Io keduet mutat.
Eſt Mordokai meg hatta Eſternec,
Mi nemzet vólna ne mongya ſenkinec,
Eſter engedelmes mind az beſſédnec,
Mind aſt teſi mint ha battyaual laknéc.
Forog czac ot vduartól nem tauozic,
Mordokai mert Király ſolgai eggyic,
Tiſteſségen kęt wr vgy boſſonkodic,
Hogy Királylt el veſteni vgyekezic.
Eſternec Mordokai meg ielente,
Királynac Eſter azont meg beſſélle,
Király az kęt wrat méltan bűntete,
Mordokai maſod dolgát kőſſene.
Irata leuęlbe az iambor dolgát,
Ez után igen fel vőn egy nagy wrat,
Kinec mindennęl tęrdet feyét haytat,
Ebben ellent de czac Mordokai tart.
Ezen intic az kic akarnác iouát,
Tiſtelne vęllec az nagyſágos Amant,
Ebben ne ſegne Király kéuanſagát,
Ómaga is ęrti az wr haragiát.
De nękic aſt mongya hogy ſido vólna.
Embert à ſeránt ő nem imadhatna,
Az wr meg buſult nagy pokol ſandękba,
Mint állyon boſſut eſét vgy forgattya.

Eggyul

Eggyűl Mordokait ſemminec tartya,
Király orſagiban hól ſido vólna,
Eggyig mind azokat veſteni ſánta,
Ez ſőrnyű rontaſt egy napra gondolta.
Lon ſembe Királlyal erről igy ſolla,
Sęllel egy nemzet lakic orſágidba,
Tőllűnc kűlen tőruénybe rend tartásba,
Semmit nem tart té paranczolatodba.
Mongyad wram főldűnkből veſeſsűc el,
Minden felé paranczoly leueleddel,
Tarházadat meg ſegitem nagy pénzel,
Ha felſéged eſt engedi io keduel.
Io keduel Amannac Király ot ſola,
Pénzenękűl hogy ő nem ſűskős volna,
Am ſidockal tenne az mit akarna,
Azért peczętes gyűrőiét ott ada.
Tęre onnat Aman hamar indula,
Cancellarius deakit ſorgattya,
Király ſauáual minden felé ira,
Orſágoc Capitaninác eſt hagya.
Valahól orſágomba ſido vagyon,
Hagiom kiczin nagy mindenűt meg hallió,
Ebben ſenki ne keduezzen halaſſon,
Aman aſt meg mongya legyen egy napon.
Rend tartáſoc tőruényec életekbe,
Mert más vagyon nem élnec tőruényembe,

Értem hogy vadnac kűlőmb Credon hűtbe,
Sokßor ſemmit nem adnac leuelimen.
Azért hogy békeſség legyen földemben,
Kire mindenkor igen vgyekeßtem,
Ez gonoß fai kőzz űletec ki veßßen,
Orßagim legyenec egy tőruényben hűtben.
Tißtartóknac Poſtac eßt el hordozác,
Hagyot nápot mindenűt kéßen variác,
Suſa városban is ſoc ßidóc vadnac,
Fő vduara hól vala az Királynac.
Sidóc ßőrnyen haborottac varosban,
Amannal lakásban Kiraly azonban,
Mordokai őltezet roßßas gyázban,
Port hanni ő feiére kiált vtzákba.
Oh mely ártatlá véß vgymond ez nézet,
Ez után meg allot palota mellet,
Igen bánnya hogy vduarhoz nem mehet,
Nem engedic gyázba ſenki ot letét.
Kiáltnac minden orßágban városba,
Az ßent népec heuernec porba ßákba,
Eſternec leanyi adác tuttára,
Battya nagy ßomorun ſirua iar gyázba.
Be hiuata, de gyaßßát hogy le tenne,
Mordokai ſem vetkezéc ſem mene,
Hopmeſtertől az dolgot meg izene,
Hogy ßidókat Aman ſumman meg vőtte.

Ot az

Ot az Király leuelét is be küldé,
Kit ßidókra irtac és azon kęrne,
Mi vólt s̄ miue lőt el ne feleytene,
Iſten mire vitte moſt emlitene.
Legyen moſtan kőßenet az tartásban,
Hogy kezem kőßt neuekedél ez korban,
Eſsel Iſtenedhőz ne hagy dolgunkban,
Királyhoz meny be könyőregy io hugom.
Meg monda Hopmeſter ez izenetet,
Battyánac Eſter eßt izene eſmet,
Tudgyác mindenec az Király tőruényét,
Vęlle ßembe hiuatlan ſenki nem lehet.
Én ha moſt hiuatlan azért mennéc be,
Reméntelen dolog életem lenne,
Hanem ha arany veßeiét ream vetne,
Már egy hólnapia hogy nẽ vóltam ßembe.
Gyorſan battya nęki meg eßt izene,
Feiét kęrem moſt veſse ßerenczére,
Ennyi lélec életét meg tekincze,
Saiát életét oly igen ſe ßereſse.
Ha moſt halgat mi oly mogyát kereſűc,
Életűnkre nyiluán gondot viſelűnc,
De te eluéß kin mi őrűlni kezdűnc,
Ha mikor tehetnęl nem téß iót velűnc.
Iſten tudgya talam ezre emelt fel,
Hogy olykor eßt tehеſſed à ßent néppel,

Bij Eſter

Eſter erre czac eßt izene, Menyel,
Városbeli ſidóc gyűllyenec mind fel.
Ne legyen ſenki ki ennéc vagy innéc,
Harom ęiye nappa de bőytellyenec,
Im én is bőytelec oßtán be megyec,
Ha meg kel halnom is már ßembe leßec.
Tetzéc az battyanac bőytet hirdete,
Iſtennec nagy ſirua abba kőnyőrge,
Wram Wram mindenec teremtőye,
Ha te akarß kőnnyen máſt tehetz ebbe:
Semmi keuélyſégből nem tőttem wram
Hogy ez keuély embert én nem imadam,
Még laba nyomát is meg czokolgatnám,
Ha ez Izraelnec haßnálna tudnám.
Embernec mutatni de nem akarám,
Aßt az tißteſſégedet maßßor ſe adgyam,
Az mellyet egyedűl ęrdemleß wram,
Iſten felet embert lenni ſem mondom.
Azért en Iſtenem tarcz meg népedet,
Ne had el veßteni te őrőkedet,
Nám mennyißer Wram ßabaditát eßt,
Tudom nem erőtlen moſt is te kezed.
Sánnyad ennyi néped mutasd hatalmad
Fordicz vig lakáſra moſtani ſiralmat,
Had ęllyűnc dicziriűc méltoſagodat,
Ha meg halunc Wram ki mond halaadáſt.

Nem kűlőmb ohaytás mindenűt vala,
Mert à ßőrnyű halál czac kezel vala,
Mint halálra kőrűlt Eſter vgy vala,
Nagy ßenyeſsen bőytel gyázba imada.
Imádkozás után mar harmad napon,
Drága ruhaiban őltezéc Aßßony,
Kęt leanya vęlle nagy gyengen laſson,
Kiralyhoz indula ßine piroſson.
Ortzaia moſolyog io keduet mutat,
De ßűue rettegue leanra hanyotlot,
Mint ha vgyan ollyan gyengen tartatot,
Maſic az ruháián hátul emel tart.
Mikor Palotában Eſter iuta be,
Király drága módra vala őltezue,
Sękiben vi ßőrnyű ő tekintete,
Mint egy buſult ßemmel Aßßonra néze.
Ottan boczatkozéc Aßßony el hala,
Király meg eſmere ßękből ki ála,
Főldrul fel emele ßépen bißtata,
Aranyas veßeiét vete ő rea.
Rettegue beßédét hogy aßßony kezde,
Eſmet ot el eſéc ßine el veße,
Vduaráual Király vgyan keſerge,
Nagy ßépen kęrdeze tőlle mit kęrne.
Végre monda Wram felſéges Király,
Ha ma ebédemre iőnęl Amannal,

Ackor meg mondonám, fogáda Király,
Azért ebéd kőzbe igy ſól Aſſonyal.
Láſsad az mit kéuánſ mind adua leſſen,
Ha orſágom felét kęred meg legyen,
Aſſony aſt felele, vendégem legyen,
Hólnap is felſéged moſt czac aſt kęrem.
Tőn fogadáſt Király, ackor fel kele,
Aman nagy őrőmmel házához méne,
De mentében Mordokait tekinte,
Fő fő rendnec othon buuát beſſélle.
Az miuel ſerette Király vgy veti,
Máſsa Király után mert ninczen ſenki,
Aſſonya Kirallyal czac őt vendégli,
Mert méltoſagomat vgymond iól ęrti.
Kedig hólnapra is ebédre hiua,
De ily bodogſágnac nincz ize haſna,
Hogy ez ſidót latom én az vduarba,
Ki engem nem imad mint Király hatta,
Holual az Királytól intic eſt kęrie,
Tanáczi aſt mongyác aſt fel kőteſse,
Annac az ő faia őtuen ſing lenne,
Az ebéd oraián akaſtás lenne.
Oly igen tetzéc az, fát emeltete,
Az éyel Királyra alom nem iőue,
Laiſtrom kőnyueket oluaſtat előtte,
Mordokai dolga am ele kele.

Solga

Solgait kęrdeze Király io holual,
Ha Mordokainac volt azért ioual,
Tanáczi ſolgai mongyác egy ſoual,
Semmi kőſenettel bezzeg nem voltal.
Sinte az beſéden Aman iuta be,
Király mint tanaczát kęrdezni kezde,
Az kit én akarnéc meg tiſtelnie,
Mondodé mit tegyec Aman ő vęlle?
Eſt alittya Aman rólla ſóllana,
Azért az Királynac tanáczot ada,
Fő ruhádat adasd ezennel arra,
Fő louadra vltesd meg Coronázua.
Legyen fő tanáczod ki eſt kiálcza,
Igy tiſteli Király az kit akarna,
Eſt minden vtzakon nagyon kiálcza,
Az tanáczra Király Amannac monda.
Io tanácz ez azért ez maid meg legyen,
Sido Mordokai nękem io hiuem,
Iob ruhámba leg iob louamra vllyen,
Az mit mondal meg lásd nęki meg legyen.
Gongya lőn mindenre noha kętelen,
Mordokai előt városba megyen,
Az mit Király hagyot kialta nagy fen,
Házához vgy tęre Aman keſeruen.
Io baráti vęlle és feleſége,
Eſt nagy boſſonkodua nękic beſſélle,

Mar

Már ők ſem biztattyác eſet kętſégbe,
Azonban el hiuác Amant ebédre.
Tőb beßédec után az ital közben,
Király Eſtert kęrdi oly igen ßépen,
Tegnapi kęréſe tőlle mi legyen,
Orßaga felét is kérie meg legyen.
Sola azért Aßßony ot az felſégnec.
Ez az min könyörgec te felſégednec,
Felſéged kegyelmes legyen feiemnec,
Velem egyetembe én nemzetemnec,
Engem nemzeteſtűl mert meg vőttenec,
Feiénként halálra tőlled meg kértec,
Lelkűnc felet mindent kapſira vettec,
Vduarba méltatlan ez aruloc élnec.
Eſtert Király kęrdi hogy aßt ki mérte,
Hogy mind Aman dolga, ottan meg ęrte,
Király az ebédről egy kertbe méne,
De ßertelen Aman ezen rettene.
Semmi reménſége nincz életébe,
Egy házba Aßßonnyal nagy könyörgésbe,
Királynét meg fogta hailot ölebe,
Aßßonnac agyára but keſeruébe.
Tęre meg az kertből, Király be iuta,
Eſter az mely agyba, Aman bút oda,
Nam feleſégemnec ſincz batorſága,
Hißem maid előttem rontod, igy ßola.

Ezen annál inkáb Aman el hala,
Azonba Királynac ebbe hir iuta,
Aman vduarabán egy ackaßto fa,
Kire Király hiuét kőtteni ßanta.
Raita Király inkab el haborodéc,
Ottan hagya Amant az fára kőſéc,
Igy az máſnac aſot verembe eſéc,
Királynac haragia ebbe meg ßűnéc.
Temérdeki kincze és draga háza,
Ot mind Eſteré lőn Aman ioßága,
Eſter Mordokait monda hogy battya,
Azért meg beßélle mi nemzet volna.
Király Mordokait ottan hiuata,
Az Aman gyűrőyét őnęki ada,
Eſter az ioßágot battyánac ada,
Immár Aman hellyet Mordokai vala.
Eſter ezen kęri az feyedelmet,
Hamar meg máſollya Aman leuelét,
Kit Kiraly neuéuel ſoc felé kűldet,
Hogy egy nap el veßßen à ßido nemzet.
Oly igen io keduel beßedét halla,
Deakoknac Király meg paranczola,
Sidóknac meg lenne ő ßabadſága,
Ő tőruényec ßerént lenne lakáſa.
Valakic őket ebben haborgatnác,
Tißtartóc azokra fel tamadnánac,

Mint Király hitlene vgyan le vagnác,
Ez leuelet vinnéc minden orßágnac.
Ennec napya lenne mely nap le vagnác,
Az kic az ſidóknac gonoßt mondanac,
Sőt váraſokát is földre rontanác,
Lenne ez tanuſág az áruloknac.
Suſában is leuél hamar el iara,
Hol az Király lakéc ſidókhoz iuta,
Mordokait lattyác drága ruhába,
Vduarból ki iöni feién Corona.
Sidóc nagy örömbe mindenűt vadnac,
Soc Pogánoc ezen czudálkozánac,
Iſtent meg eſmeréc vgy magaßtallyác,
Sokan à ſent nép hűtére allánac.
Ez világon minden őket tißteli,
Király orßágiban ſidókat fęli,
Mordokai tißtét mert minden ęrti,
Az paranczolatnac napyát is veli.
Nap el telęc, ſidóc mind kéßen vadnac,
Hól mi ellenſégec aßt mind le vagác,
Czac Suſaban őt ßázan meg halanac,
Amannac tíz fiát fara akaßtác.
Az tőb orßágokba ſidóc kic vóltac,
Ellenſégbe tizen őt ezert vagánac,
Tizen negyed napián az böyt más hónac,
Kit minden eßtendőn Vnnepnec tartnac.

Gazdag

Gazdag lakodálmot mindenűt téßnec,
Somßédſágba minden étekbe küldnec,
De Suſában lakóc eßt kęt nap illéc,
Hogy az ellenſéget őc kęt nap őléc.
Ira Mordokai mind à ſidóknac,
Király orßágiban valahól vadnac,
Tizen negyed ötöd napyán ez hónac,
Minden eßtendőben vigan laknánac.
Siralmoc örömre mert ot fordula,
Ellenſégec öröme ſiráſra iuta,
Az egy Görög Aman mint iárt meg írà,
Mi okból buſúlt volt tuttokra adà.
Azért męg ez nap is ſidóc meg tartyác,
Az napon az Eſter dolgát oluaſsác,
Az Aman neuére valahul iutnac,
Az Sinagognac padait hopollyác.
Gongyát igy viſele Iſten ez népnec,
Eſter eßt battyáual leuélbe teuéc,
Emlekezetire ő nemzeteknec,
Minęmű Iſtene vólt à ßent népnec.
Ot ra emlekezéc régi álmára,
Mordokai ręgen kit látot vala,
Hogy ez mind Iſtentől vęgezue vólna,
Forrásbol lőt nagy viz az Eſter vólna.
De az kęt nagy Sarkany ki őßue vina,
Mordokai ś Aman nagy változaſa,

Cij Halálra

Halálra gyûlt ſoc nép az ſido volna,
Kinec napya el veſe mikor ſir vala.
Tõn Iſté nagy czudát mert nap meg ióue
Népénec világot ęgben emele,
Eſter altal õket hoza õrõmre,
Ellenſégi tõrét viſſa terite.
Eſt is látta vala kęt ſors tamada,
Az à kęt nezmetnec nagy változaſsa,
Sidóc halalanac egy hagyot napya,
Az pogán veſzténec más hagyot haua.
Ot nagy halaadáſt tõn az Iſtennec,
Iſtent Mordokai monda nagy bõlcznec,
Mig éle nagy ioual lõn nemzetének,
Kiért à ſent népec õtet ſeretéc.
Legyen egy tanuſág Eſter ſeméllye,
Kit Iſten kiczinbõl oly fel emele,
Iț Iſten tanaczát eſébe viue,
Magát azzonſágba õ el ſem hiue.
Erről édes battya õtet meg inte,
Kiralyhoz be menni mikor nem mérne,
Ez nagy rendre Iſten hogy arra vitte,
Mindennel iót tenne és kegyes lenne.
Maga ha már ſinte vgy termet volna,
Hogy õ eleiről nagy ágról volna,
Embernec magát lennie tudgya,
Mert minden nagyſágnac nagy Iſten Wra.

Iſtennec neueſztéc régen oly embert,
A ki embereckel minden iót ſerzet,
Hol mi drága ſemély io hirt kereſet,
Vagy férfi vagy aſſony neuét ezzel lelt.
Oka, mert az embert Iſten vgy hatta,
Fegyuertelen ſûléc hogy ne árthatna,
Czac az io tételre minden haylana,
Mert terméſet ellen az ártás vólna.
Naggya tõtté Iſten, ęrcz meg mi vęgre,
Mindenec iouára nem veſélyére,
Igyekezzél Iſten tiſztiletire,
Mert kõſõnetet vár az ki aſt tõtte.
Ez után eſt gondold, read ſoc ſem néz,
Életedbe pęldát minden fû kerés,
Aſtalra tõt gyortya, te valamit egz,
Haz népe ſetétbe mindent vgy lát néz.
Végre ęrczed eſt is nem hiuolkodás,
Az feiedelemſég de nagy gond latás,
Hogy más meg nyughaſséc te arra vigyáz,
Had mõgion iót róllad ſoc niomorult giáz.
Eſt igen kéuannám minden embernec,
Gõrõg Aman veſtét emlitenétec,
Az Iſten iauáit kit moſt ilitec,
Az ki atta nękrec meg eſmęrnétec.
Nem tuda kõſõni Király io tetét,
Az ſerencze illyen embert meg vakit,

Mert magát el hiſi ala ſem tekint,
Ő golyobiſon ál hamar hatat vét.
Vgy hidyed te nállad ő tekélletét,
Ha hiſed az égnec állandó ſűuét,
Hol tiſtán hól homályba latod az vdőt,
Eſt ha várni tudnád magad eſmerned.
Értem hogi Auguſtus czaſár giermekęt,
Vgyan tanitotta mint egy kőz rendet,
Varráſt fonáſt ſőuéſt vęllec tętetet,
Mert igen eſmérte mind kęt ſerenczét.
Gazdag Hertzeg vala Siciliába,
Agatocles előb Fazakas fia,
Pohar ſękin aſtalan ſoc arany kanna,
Főld edény még annyi minden rend vala,
Iol emliti mi vólt s még miue lehet,
Minden rend ezekről nagy példát vehet,
Kit Iſten Eſterként nagyra fel emelt,
Tudgya hogy ſerencze ſarnyára kelhet.
Ez éneket az ki verſekbe íra,
Kegyelmes Aſſonyánac aſt ayánla,
Ezer őt ſaz hetuen hętbe hogy irna.
Coloſuárat ſinte az ſent György napba.

A.M.N. MUZEUM KÖNYV-TÁRA

FINIS.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár